

hij wist toch niet recht wat hij doen zou. Indien hij hier op Elba doortastte, zou de Republiek wellicht in oorlog komen met Spanje — in dezen tijd met Engeland zeer bevriend — en deed hij zoc in Livorno, dan zou men zeker moeite krijgen met den ons welgezinden Groothertog. Hij schreef dus om nieuwe instructies aan de Staten. In afwachting van het antwoord, liet hij enkele

Hoogmogenden en daaruit bleek dat zijn houding hem eigenlijk kwalijk werd genomen. Men gaf hem niet onduidelijk te verstaan dat hij op Elba maar had moeten doortasten, zonder in den ijver van de vervolging veel te letten op de plaats waar hij terecht was gekomen. Een feitelijke nieuwe opdracht kreeg hij niet. De Staten herhaalden alleen dat hij de Engelschen zooveel mogelijk af-

W. VAN DE VELDE DE OUDE, „DE SLAG BIJ LIVORNO”. PENTEEKENING-SCHILDERIJ (DOEK) 123 × 189,5 CM.
AFKOMSTIG VAN DE FAMILIE TROMP. IN DE VERSIERDE LIJST HET OUDERE WAPEN VAN DAT GESLACHT
EN EEN VERKLARING. RIJKSMUSEUM NR. 2459.

wachtschepen voor Elba achter en zeilde, in het laatst van September, met alle overige naar Livorno.

Hiermede was een langdurige periode van stilstand aangebroken, waarbij Appleton in de vrijhaven Livorno bleef ingesloten, terwijl Badiley in Porto Longone werd bewaakt. Te samen zouden ze tegen van Galen iets kunnen ondernemen, gescheiden konden ze niet veel beginnen. In November eindelijk kreeg Van Galen antwoord van Hunne

breuk moest doen. In de haven van Livorno moest hij hen met rust laten, maar de baai behoefde hij niet te respecteeren. Over dit antwoord voelde Van Galen zich gekrenkt en gegriefd *).

*) In antwoord op die resolutie van 10 Oct. schreef van Galen een brief aan de Staten Generaal (woordelijk bij Aitzema). Hij verdedigde zich over zijn houding op Elba. Zelfs indien hij het had gewild, zou hij de Engelschen niet hebben kunnen vernietigen. Hij klaagde over miskenning en verzocht te worden teruggeroepen. Hij had last van zijn oude wonden en laatstelijk weer was